

บทเรียนที่ 2

พระเจ้า

สร้าง

โลกและเรา

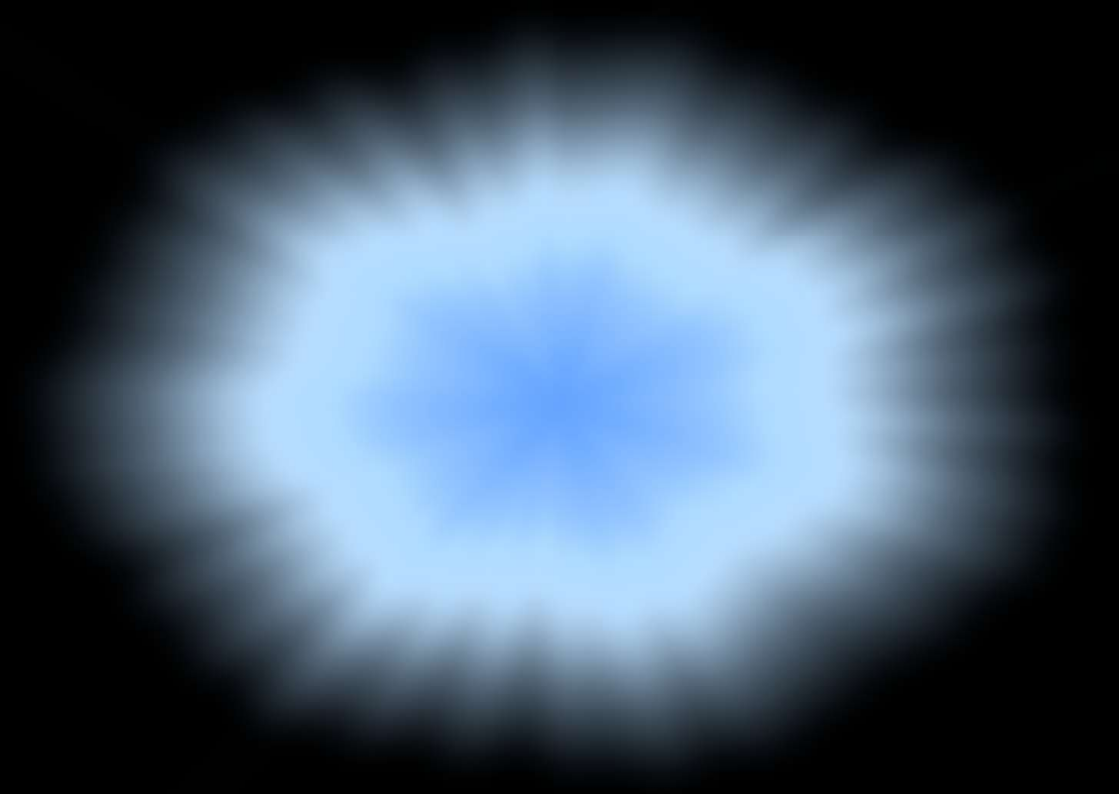
ปฐมกาล 1

นานมาแล้วโลกนี้มีแต่ความมืดเหมือนกลางคืน มันยังไม่มีรูปร่างเหมือนโลก
ปัจจุบันนี้ มันเป็นแต่มวลขนาดใหญ่ของความมืดที่ไม่มีพื้นดินแห่ง แต่มีเพียงน้ำลึก
ที่อยู่ล้อมรอบ

พระเจ้าผู้ทรงสามารถทำทุกสิ่ง พระองค์มีแผนและพระองค์คิดว่า “เราจะสร้างโลก
สำหรับมนุษย์ได้อยู่อาศัย” แน่อนตอนนั้นยังไม่มีมนุษย์สักคนเดียว แต่พระองค์ก็
ทรงมีแผนการ

พระองค์ไม่เพียงแต่ตัดสินใจที่จะสร้างโลกเพราะพระองค์ต้องการที่จะสร้าง แต่
พระองค์เลือกที่จะสร้าง พระเจ้าทรงเป็นความรักและพระองค์ต้องการทำอะไรบาง
อย่างเพื่อคนอื่น เพื่อให้พวกเขารู้ว่าพระองค์ทรงรักพวกเขา

สิ่งแรกที่พระองค์คิดจะทำคือ “เราต้องทำบางสิ่งบางอย่างกับความมืดนี้” และด้วยฤทธิ์เดชของพระเจ้า พระองค์ตรัสว่า “จงเกิดแสงสว่าง” แล้วแสงสว่างก็เกิดขึ้นในทุกที่ พระองค์ก็เรียกแสงสว่างว่า “กลางวัน” และเรียกความมืดว่า “กลางคืน” พระเจ้ารู้ว่าต้องมีเวลากลางวันเพื่อให้เด็ก ๆ ออกไปเล่นข้างนอกได้ และเด็ก ๆ ก็ต้องการกลางคืนด้วยเพื่อว่าพวกเขาจะได้พักผ่อนและไม่เหนื่อย

พระเจ้าตรัสว่า “สิ่งที่เกิดขึ้นนั้นดี” พระเจ้าทรงพอพระทัย พระเจ้าให้สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นในวันแรกของสัปดาห์แห่งการทรงสร้าง

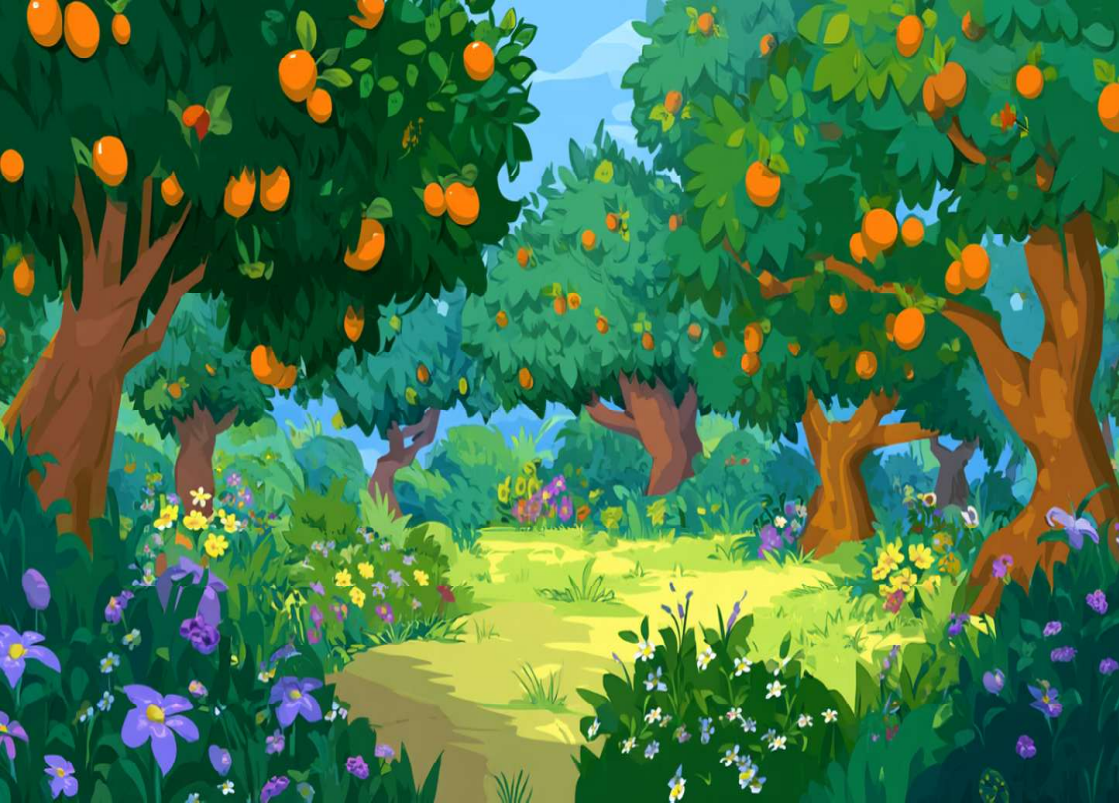
ในวันที่สอง พระเจ้าทรงแยกน้ำ พระองค์ทรงสร้างท้องฟ้าอยู่ด้านบน และให้พื้นน้ำอยู่ด้านล่าง

พระเจ้าทรงทอดพระเนตรเห็นน้ำลึกและลึกมาก พระองค์มองไม่เห็นพื้นดินแห่ง
แม้แต่คนเดียว พระเจ้ารู้ว่าเมื่อพระองค์สร้างมนุษย์พวกเขาต้องการจะปลูกต้นไม้
และดอกไม้ และอีกครั้งหนึ่งที่พระเจ้าตรัสว่า “ให้น้ำมาอยู่รวมกัน แล้วให้แผ่นดิน
แห้งปรากฏขึ้น” และมันก็เกิดขึ้น

และเมื่อน้ำรวมตัวกันก็ทำให้เกิดมหาสมุทรและทะเล แม่น้ำ ลำธารเล็ก ๆ และแอ่ง
น้ำ

ตอนนี้ก็มีแผ่นดินที่เพียงพอสำหรับที่ตั้งของประเทศ เมืองซึ่งเป็นที่อยู่อาศัยของ
มนุษย์

และมันก็เพียงพอสำหรับพื้นดินและภูเขาใหญ่ เนินเขา พระเจ้าทรงเรียกที่แห่งนั้นว่า
“แผ่นดิน” และเรียกพืชนั้นว่า “ทะเล”

พระเจ้าตรัสว่า “ดี” พระเจ้าทรงพอใจกับสิ่งเหล่านั้นที่เกิดขึ้นในวันที่สาม

หลังจากนั้นพระเจ้าได้สร้างพืชและต้นไม้ พระองค์ได้สร้างดอกไม้ที่มีสีสรร ต้นไม้
สีเขียวที่ให้ผลและต้นไม้ที่สูงเพื่อให้ร่มเงาแก่พื้นดิน ผลไม้ก็มีเมล็ดเพื่อเอาไป
ปลูกและสามารถให้ผลชนิดเดียวกัน เมล็ดบางอย่างก็โตเป็นต้นมะม่วง บางเมล็ดก็
เป็นต้นทุเรียน บางเมล็ดก็โตเป็นผักเช่น ผักกาด พักทอง และบางเมล็ดก็โตขึ้นเป็น
ดอกไม้ที่สวยงามเช่น ดอกเดซี่ ดอกทานตะวัน

แต่ก็ยังขาดบางสิ่งบางอย่างบนท้องฟ้า

พระเจ้าตรัสว่า “เรารู้ในสิ่งที่เราจะทำ” พระองค์ทรงวางดวงอาทิตย์ไว้บนท้องฟ้า เพื่อให้ส่องสว่างในเวลากลางวัน และดวงจันทร์ ดวงดาวส่องแสงในเวลากลางคืน

พระเจ้าก็ทอดพระเนตรในสิ่งต่าง ๆ ที่ทรงสร้างขึ้นในวันที่สี่ และทรงเห็นว่า “ดี”

พระเจ้าให้มีปูเมฆในท้องฟ้า ซึ่งเป็นเมฆที่ขาวและดวงอาทิตย์ที่สดใส แต่ก็ยังไม่มีนกบินในอากาศ และเบื้องล่างที่เป็นพื้นดิน มหาสมุทร แม่น้ำก็ยังไม่ไหลลงสู่ทะเล

และแล้วพระเจ้าก็สร้างสิ่งมีชีวิตที่อยู่ในทะเล ทั้งสัตว์เล็กและสัตว์ใหญ่ และรวมทั้ง ปลาที่พ่นน้ำ

และพระองค์ก็ได้สร้างนกที่บินในอากาศชนิดต่าง ๆ เช่น นกนางแอ่น นกขุนทอง นกแก้ว

แล้วพระเจ้าก็ทรงพอใจในสิ่งที่ทรงสร้างในวันที่ห้า พระองค์ได้สร้างสิ่งเหล่านี้ไว้ เพื่อให้มนุษย์ได้อยู่อาศัยในโลกที่สวยงาม พระเจ้าตรัสว่า ทุกสิ่งที่ทรงสร้างนั้น “ดี”

เมื่อเราอาศัยอยู่ในโลกนี้เราไม่มีวันรู้เลยว่าพระเจ้าได้สร้างโลกนี้ขึ้นมาอย่างไร แต่ พระคัมภีร์ได้บอกเราเรื่องการทรงสร้างสิ่งเหล่านี้ สักวันหนึ่งเมื่อเราไปสวรรค์เรา

ก็สามารถถามพระองค์ได้เกี่ยวกับสิ่งทั้งปวงนี้ ซึ่งเป็นสัปดาห์แห่งการทรงสร้างที่
อัศจรรย์มาก ๆ

